

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 31/03-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. februára 2003 prerokoval sťažnosť JUDr. F. M., bytom B., ktorou žiadal prikázať Okresnému súdu v Nitre konať vo veci vedenej pod sp. zn. E 1871/96 a priznať mu primerané finančné zadost'učinenie, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. F. M. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 24. júla 2002 doručené podanie JUDr. F. M., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „Sťažnosť na značné prieťahy konania Okresného súdu 949 68 v Nitre vo veci výkonu rozhodnutia pod čís. kon. E 1871/96“, ktorým žiadal, aby ústavný súd a) s poukazom na čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) „(...) prikázal Okresnému súdu v Nitre vo veci konať“, b) vzhľadom na čl. 7 ods. 2 a čl. 127 ods. 1, 2 a 3 ústavy mu priznal „(...)

primerané finančné zadost'učinenie (ako odškodnenie). S prihliadnutím aj na Článok 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv, ktoré Slovensko ratifikovalo dňa 18. marca 1992“.

Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd sťažovateľa vyzval listom z 9. októbra 2002 č. k. Rvp 1113/02-3, aby predložil splnomocnenie udelené advokátovi alebo komerčnému právnikovi na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a doplnil podanie tak, aby zodpovedalo ustanoveniam § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ bol zároveň poučený o tom, že ak uvedené nedostatky podania nebudú odstránené, ústavný súd ho v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a uznesenie o tom nemusí ani odôvodniť. Ústavnému súdu bola 16. októbra 2002 doručená sťažovateľova „odpoveď“ z 12. októbra 2002, v ktorej sa odvolal na „dôvody“ a „označenie príslušných ustanovení“ zo „sťažnosti z 22. 07. 2002“, resp. poznamenal, že „vo veci ustanoviť na zastupovanie advokáta alebo komerčného právnika čo som robil 6 rokov po 32 roč. sudcovskej praxe (v rôznych funkciách včítane na kraj. súde) nevidím žiadny dôvod“.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na

predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľ bol vo výzve ústavného súdu poučený o tom, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy musí okrem iného obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, a označenie, proti komu sťažnosť smeruje. Sťažovateľ tieto nedostatky podania neodstránil.

Predmetom predbežného prerokovania v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu (napr. I. ÚS 50/01, I. ÚS 4/02, II. ÚS 109/02) je len rozhodovanie o prijatí návrhu vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta. Článok 127 ústavy, na ktorý sa sťažovateľ odvolal, nezaručuje samostatné základné právo alebo slobodu fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorých porušenie by bolo možné namietať v konaní o sťažnosti. Rozhodovanie o tom, aby súd vo veci konal, vyplýva z čl. 127 ods. 2 ústavy a nadväzuje na rozhodnutie o vyslovení porušenia základných práv a slobôd. Rovnako rozhodovanie o primeranom finančnom zadošťačení, ktoré vyplýva z čl. 127 ods. 3 ústavy, je spojené s vyslovením porušenia základných práv a slobôd. Ústavnou podmienkou postupu ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 2 a 3 ústavy teda je, aby ústavný súd najprv vyhovel sťažnosti podanej podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a svojím rozhodnutím vyslovil, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené základné práva alebo slobody uvedené v druhej hlave ústavy, alebo ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z príslušnej medzinárodnej zmluvy.

Každý návrh na začatie konania musí spĺňať aspoň také náležitosti, ktoré umožňujú ústavnému súdu posúdiť, či sú splnené podmienky pre uplatnenie jeho právomoci alebo či nejde o zrejme bezúspešné uplatnenie práva. Rovnaké podmienky musia byť splnené aj v prípade žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom (III. ÚS 75/02). Sťažovateľ v podaní označenom ako „Sťažnosť na značné prietahy konania Okresného súdu 949 68 v Nitre vo veci výkonu rozhodnutia pod čís. kon. E 1871/96“ žiadal, aby ústavný súd „prikázal Okresnému súdu v Nitre vo veci konať“ a priznal mu „primerané finančné zadost'učinenie (ako odškodnenie)“. Ústavný súd však o takýchto žiadostiach nemá právomoc rozhodovať nezávisle od splnenia podmienok ustanovených v čl. 127 ods. 1 ústavy.

Pretože predmetný návrh na začatie konania v predloženej podobe nespĺňal náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a sťažovateľ ho nedoplnil v súlade s výzvou ústavného súdu, bolo potrebné tento návrh po jeho predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. februára 2003